

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذی سمى فى السماء باحمد و فى الارضين بابى القاسم محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم ونفسي بتقوى الله و اتباع امره و نهى. خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.

علائم سعادت و شقاوت

پيامبر مكرم اسلام فرمودند چهار چيز علامت شقاوت و چهار چيز علامت و نشانه سعادت انسان است. اما قبل از بيان آن چهار چيز لازم است سعادت و شقاوت را معنا كنيم.

سعادت و شقاوت چیست؟

سعادت مترادف نيك بختی و شقاوت مترادف بدبختی است. نيك بختی انسان به اين است كه اسبابی كه او را به كمالات انسانی و الهی نزدیک می كند فراهم باشد و فرق نمی كند اين اسباب را خود انسان فراهم كند يا ديگران برايش فراهم سازند . کسی كه در محیط سالم و خانواده متدين زندگی می كند ، کسی كه شغلش پسندیده است ، دوستش انسان شایسته است ، کسی كه در صراط مستقيم افتاده و در آن حرکت می كند ، انسان سعادت مند است. و انسانی كه محیطش آلوده ، خانواده اش منحرف ، افكارش گمراه كننده است ، دوست ناباب دارد ، چنین انسانی شقاوت مند است.

گرچه برخی از اسباب سعادت و شقاوت ، در دست انسان نیست ولی اسباب عمده آنها در دست انسان است . مثلا کسی كه نطفه اش خراب است و پدرش در كودكى به آن لقمه حرام داده است ، هدايت و رستگاری را بر وی گرچه محال نساخته است ولی مشكل کرده است. کسی كه نطفه اش درست و لقمه های كه خورده حلال است ، زمینه هدايت و رستگاری در آن بیشتر است. اين در دست انسان نیست. از پيامبر اسلام (ص) نقل شده است كه فرمود: «الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَ السَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ» و حضرت موسى بن جعفر (ع) اين سخن را معنا کرده است كه شقی در حالی كه در رحم مادر است خدای متعال به شقاوت آن علم دارد و سعيد در حالی كه در رحم مادر است ، خدای متعال به سعيد بودن آن علم دارد.^۱ ولی محتمل است كه مراد پيامبر اسلام (ص) از اين جمله همان اسباب شقاوت و سعادت باشد كه در دست انسان نیست . پدر و مادر انسان را گرفتار می كنند و كار تربيت را بر انسان سخت می كنند . ولی همين اسباب شقاوت و سعادت كه خارج از قدرت انسان است در حساب و كتاب الهی مد نظر قرار دارد. بنابراین مسئوليت کسانی كه در خانواده مذهبی بزرگ شده اند و والدين آنها انسانهای وارسته ای بودند از کسانی كه در خانواده غير مذهبی بزرگ شده و والدين مناسبی نداشته اند ، سنگين است . اينها در توجه عقب ماندگی عذر دارند ولی آنها ندارند.

كسی كه شقی است يعنی در راه جهنم است و هر روز به آن نزدیک می شود . چرا كه هر روز كاری می كند كه بر گناهش افزوده می شود و آن کسی كه سعيد است يعنی در راه بهشت است و همواره به بهشت نزدیک می شود.

آنچه كه مهم است اين است كه اكثر اسباب سعادت و شقاوت در دست خود انسان است. يکی هر روز دو سه كيلو متر می آید و در نماز جماعت شركت می كند و دیگری مغازه اش به مسجد چسبیده است اصلا در نماز جماعت شركت نمی كند . او با اختيار خود به نماز می آید و مستفیض می شود و اين نیز با اختيار خود نمی آید و محروم می شود.

يکی به سختی فقر را تحمل می كند و دست به مال حرام نمی زند و دیگری ميلياردر است ولی از كمترین مال حرام نیز چشم پوشی نمی كند. اينها در دست خود انسان است . حالا با توجه به اين توضيح ، پيامبر اسلام (ص) می فرماید: علامت شقاوت چهار چيز است. يعنی چهار چيز اسباب شقاوت انسان می شود كه بايد از آن اجتناب نمود.

^۱ - التوحيد (للسدوق) ؛ ص ۳۵۶

۱. فراموش کردن گناهان گذشته

« نسيان الذنوب الماضية ، و هي عند الله تعالى محفوظة »

یکی از اسباب شقاوت انسان این است که گناهان خود را فراموش کند در حالی که تمام گناهانش در نزد خدا محفوظ است . « لا يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا » خدای متعال در باره چنین شخصی می فرماید: « وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَ نَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ »^۲

چنین انسانی مانند کسی که در لجنزاری غرق می شود به جای این که برای نجات دادن خود تلاش کند ، خود را به غفلت می زند. کسی که آتش گرفته است به جای اقدام به خاموش کردن آتش ، خود را به خواب می زند . این چنین انسانی هر لحظه که از عمرش می گذرد از مقصد الهی فاصله پیدا می کند.

از امام صادق (علیه السلام) نقل شده است که فرمودند : « فَإِنَّ نِسْيَانَ الذُّنُوبِ مِنْ أَكْثَرِ عُقُوبَةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْعَاجِلِ وَ أَوْفَرِ أَسْبَابِ الْعُقُوبَةِ فِي الْآجِلِ »^۳ یعنی فراموش کردن و غفلت از معصیت و گناه، از بزرگترین عذاب ها و عقوبت های خداوند است در دنیا، و از موثرترین اسباب گرفتاری و سختی است در روز قیامت.

اینکه بعضی ها خیلی راحت ادعا می کنند : من که هیچ گناهی ندارم ! از همین دسته افراد هستند، و ادعایی رو با تکبر و غرور مطرح می کنند، که هیچ پیغمبر و امامی مطرح نکرده است!

لذا شیطان خیالش از بابت این افراد راحت و راحت است. به عبارتی فراموشی گناه موجب بیچارگی انسان می شود و انسان را از عیوب و نقاط ضعف خود غافل می سازد و در نهایت موجب خسارت در دنیا و آخرت خواهد شد.

گناهی که از ما صادر شده روح و حقیقت ما را مکدر کرده ، فاصله ما را از خدای متعال بیشتر نموده و فراموشی ک ردن نه تنها مشکل را حل نمی کند بلکه پیچیده تر هم می کند فلذا باید برای حل آن اقدام نمود . اگر حق الهی است توبه کرد و در حد توان جبران نمود و اگر حق الناس ایت باید توبه کرد و رضایت صاحب حق را بدست آورد . تنها راه حل مشکل این است . و اگر صاحب حق را نمی شناسی و پیدا نمی کنی با حاکم شره مصالحه کن و برای او استغفار کن تا خدای متعال کمک کند گناهانت بخشیده شود.

خطبه دوّم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون و لا يحصى نعمائه العادون و لا يؤدّي حقه المجتهدون الذي لا يدركه بعد الهمم و لا يناله غوص اللفظن ثم الصلاة و السلام على اشرف الانبياء و المرسلين الذي سمى في السماء باحمد و في الارضين بابي القاسم محمد اللهم صل على علي اميرالمومنين و على فاطمه سيدة النساء العالمين و على الحسن و الحسين سيدي شباب اهل الجنة و على علي بن الحسين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و الحجة القايم المنتظر عجل الله تعالى فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره و المستشهدين بين يديه اسغفرالله لي و لكم من جميع الذنوب و الآثام و اتوب اليه

سالروز وفات حضرت خديجه

دهم رمضان سالروز وفات حضرت خديجه است. شخصيت حضرت خديجه و خدمات آن حضرت بر اسلام به حدی مهم است که یکی از ارکان پیشرفت اسلام شمرده شده است . پیامبر اسلام در بدو بعثت در وسط عنودترین افراد که همگی مشرک بودند قرار داشت . حمایت های حضرت خديجه خصوصا حمایت مالی آن حضرت در کنار حمایت های حضرت ابوطالب ، پیامبر اسلام را ده سال در مکه نگه داشت که پس از رحلت این دو بزرگوار ، پیامبر اسلام مکه ره به مدینه ترک نمود.

^۲ - كهف ۵۷

^۳ . مصباح الشریعة ؛ ص ۳۱

سالروز انجام عقد اخوت میان رسول خدا(ص) و حضرت علی (ع)

دوازدهم رمضان سالروز انجام عقد اخوت میان رسول خدا(ص) و حضرت علی (ع). آنچه از سیره پیامبر اسلام معهود است این است که ایشان تلاش کرده بین مسلمانان یک وحدت و همدلی ایجاد کند و به این منظور یک بار در مکه قبل از هجرت بین مسلمانان که بعدها مهاجر نامیده شدند عقد اخوت بست تا در تحمل آزار و اذیت های مشرکان و نیز مشکلاتی که در آینده در راه هجرت برای آنان پیش می آمد، یاور یکدیگر باشند.

پنج ماه و به نقلی هشت ماه پس از هجرت مسلمانان به مدینه بار دیگر پیامبر اسلام بین ۴۵ نفر از مهاجرین با ۴۵ نفر از انصار عقد اخوت بست. این عقد آنقدر مهم بود که مسلمانان همچون دو برادر حقیقی از یکدیگر ارث بردند. ولی این حکم، موقت بود و با نزول آیه «وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ» (احزاب، ۶)، ارث بردن به خویشان نسبی اختصاص یافت.

در سال نهم هجری با نزول آیه «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ» پیامبر اسلام (ص) میان افرادی که شبیه و نظیر یکدیگر بودند، پیمان برادری بست. و در این عقد اخوت حضرت امیر را برادر هیچ کس قرار نداد. امیرالمؤمنین^(ع) از پیامبر^(ص) سؤال می کند که برای من برادری معین نفرمودی! پیامبر در پاسخ می فرماید: «مگر تو برادری غیر از من داری»، یا «کسی را گمان می کنی که جز من برادرت باشد؟ من تو را برای خودم ذخیره نموده ام». این مقام اخوت به اندازه ای باارزش و اهمیت بود که حضرت علی^(ع) هرگاه بر روی منبر می نشست می فرمود: «من بندهی خدا و برادر رسول خدا^(ص) می باشم و هر که غیر از من، چنین ادعایی کند دروغ گو می باشد.»

هفته اکرام

۱۵ رمضان سالروز ولادت حضرت امام حسن مجتبی (ع) (۳ هـ ق) و روز اکرام و آغاز هفته کمک به محرومان و مستضعفان. نقل است که امام حسن (ع) هیچگاه سائلی را رد نکرده و در برابر درخواست او «نه» نگفتند و همواره انفاق و بخشش نمودند. وقتی از حضرت پرسش می شود: چگونه است که هیچ گاه سائلی را رد نمی کنید؟ حضرت پاسخ می دهند:

« من سائل درگاه خدا هستم و راغب در پیشگاه اویم و من شرم دارم که خود درخواست کننده باشم و سائلی را رد کنم و خداوند مرا عادت داده که نعمت هایش را بر من فروریزد و من نیز در برابر او عادت کرده ام که به مردم توجه کنم و نعمت های خدا را به آنان ببخشم.»

نقل شده است که امام سه بار تمام دارایی خود را انفاق نمود.

آورده اند روزی امام مجتبی (ع) شنید مردی در دعا با پروردگار خویش با گریه می گوید: «خدایا! ده هزار درهم به من روزی بده.» امام وقتی سخن او را شنید سریع از مسجد به خانه برگشت و به همان مقدار درهم از خانه برداشت و به او داد. مرد، بسیار خوشحال شد؛ اما وقتی خواست سکه ها را ببرد نتوانست آن را حمل کند. رو به امام کرد و گفت: «کنون دو نفر را صدا بزن که این سکه ها را برای من حمل کنند». امام، عبایش را از دوش برداشت و سکه ها را درون آن گذاشت و دستور داد تا آن را برای مرد ببرند؛ اما دیگر درهمی در میان نبود که به آن دو نفر بدهد. غلامان حضرت گفتند والله ما عندنا درهم؛ دیگر (حتی) درهمی نداریم، امام فرمود: (أَكَيْتِي أَرْجُو أَنْ يَكُونَ لِي عِنْدَ اللَّهِ أَجْرٌ عَظِيمٌ)؛ "اما من امید پاداشی بزرگ از نزد پروردگار خویش دارم".

ابن عباس می گوید که با حضرت مجتبی (ع) در مسجدالحرام بودم، آن جناب در آنجا معتکف و مشغول طواف بود، نیازمندی نزد ایشان آمد و عرض کرد: «ای فرزند رسول خدا! به فلان شخص، م قدری بدهکارم و از عهده قرض او بر نمی آیم. اگر ممکن است [مرا کمک کنید].» امام فرمود: «به صاحب این خانه! او اشاره به کعبه کرد [متأسفانه در حال حاضر، پولی در اختیار ندارم].» شخص نیازمند گفت: "ای فرزند رسول خدا! پس از او بخواهید که به من مهلت بدهد، چون مرا تهدید کرده است که اگر بدهی خود را نپردازم، مرا به زندان می اندازد. حضرت طواف خود را قطع کرد و همراه آن مرد به راه افتاد تا نزد طلبکارش بروند و از او مهلت بگیرند."

سخنان رهبری در دیدار با کارگزاران نظام

مقام معظم رهبری در دیدار هفته گذشته با سران و کارگزاران نظام نکات مهمی در باره رفتار صحیح در قبال امریکا، برجام و اروپا بیان فرمودند و شرایط باقی ماندن در برجام را ذکر نمودند که اجمالاً این است که :

۱. فرمودند با اروپا دعوا نداریم اما به این اتحادیه بی اعتمادیم. این سه کشور نشان داده‌اند در حساس‌ترین موارد با آمریکا همراهند.
۲. به مسئولین فرمودند که حل مسائل کشور را به برجام و مسائل خارجی که از اختیارمان خارج است، گره نزنیم. باور کنیم که مشکلات اقتصادی باید با اتکاء به ظرفیتهای داخلی قابل حل است و سپردن کارها به خارجی‌ها با توجه به بدقولی‌های آنها باید فقط در حد اضطرار باشد و فقط وقتی از امکانات داخلی مایوس شدیم سراغ دیگران برویم.
۳. ایران از مولفه‌های قدرت خود دست بر نمی‌دارد و درباره مسائلی چون ابزارهای دفاعی و نفوذ منطقه‌ای مذاکره نخواهد کرد.
۴. انعطاف در برابر دشمن او را گستاخ تر می‌کند. این ایستادگی در مقابل آمریکا باعث عقب نشاندن او می‌شود.
۵. ایران نمی‌تواند با آمریکا تعامل داشته باشد چون اولاً این کشور به تعهدات خود پایبند نیست و ثانیاً این کشور در صدد گرفتن مولفه‌های قدرت ایران و براندازی نظام اسلامی است. ۴۰ سال است آمریکا و دولتهای آمریکا جز به براندازی نظام اسلامی فکر نکرده‌اند.
۶. شرط هرگونه ورود به مذاکره با اروپا گرفتن تضمین‌های قطعی و عینی است. مقام معظم رهبری در خصوص رفتار ما با اروپا فرمودند:
 ۱. ۳ کشور اروپایی در ۱۴-۱۳ سال قبل یک بدعهدی بزرگی کردند در مذاکرات هسته‌ای سال ۸۴-۸۳، قول دادند و عمل نکردند، باید ثابت کنند امروز آن بی‌صدافتی و بدعهدی آن روز را نخواهند داشت.
 ۲. در دو سال گذشته آمریکا بارها برجام را نقض کرده است و اروپایی‌ها ساکت مانده‌اند. اروپا باید آن سکوت را جبران کند.
 - ۳- آمریکا قطعنامه‌ی ۲۲۳۱ را نقض کرده است؛ اروپا باید یک قطعنامه علیه نقض آمریکا، صادر کند.
 - ۴- اروپا باید متعهد شود که بحث موشکی و منطقه‌ای جمهوری اسلامی را مطرح نخواهد کرد.
 - ۵- اروپا باید با هرگونه تحریم جمهوری اسلامی مقابله کند و مقابل تحریم‌های آمریکا صریح بایستد.
 - ۶- اروپا باید فروش کامل نفت ایران را تضمین کند. چنانچه آمریکایی‌ها توانستند به فروش نفت ما ضربه بزنند، باید بتوانیم آن مقدار نفت که می‌خواهیم بفروشیم. اروپایی‌ها به‌نحو تضمین‌شده‌ای باید جبران کنند و نفت ایران را خریداری کنند.
 - ۷- بانک‌های اروپایی باید تجارت با جمهوری اسلامی را تضمین کنند. ما با این سه کشور دعوا نداریم، اما اعتماد نداریم به آنها؛ آن هم متکی است به سابقه‌شان.
 - ۸- اگر اروپایی‌ها در پاسخگویی به مطالبات ما تعلل کردند، حق ایران برای آغاز فعالیت‌های هسته‌ای محفوظ است. وقتی دیدیم برجام فایده‌ای ندارد، یکی از راه‌های این است که برویم سراغ بازیافت فعالیت‌های تعطیل‌شده.